

רַבִּי וְאַנְטוֹנִינוּס: סוּד הַלְוִיָּתָן

סְפֹר שֶׁל מְסִירוֹת, עֲשִׂיָּה, וְאַהֲבַת הַנֶּשֶׁם

מְבוֹסָס עַל הַתְּלָמוּד הִירוּשָׁלָּמִי (מִסְכַּת מְגִלָּה) וְתוֹסֵפוֹת (עֲבוּדָה זָרָה)

חֵבְרוֹת בְּעוֹלָמוֹ שֶׁל הַנֶּשֶׁם

- ✿ רַבִּי יְהוּדָה הַנַּשִּׂיא (רבי): מַנְהִיג עִם יִשְׂרָאֵל, צַדִּיק וְקָדוֹשׁ שֶׁכָּל חַיּוֹ מְקַדְּשִׁים לַהֲנֵם.
- ✿ אֲנִטוֹנִינוֹס: קִיסָר רוֹמָא הַגָּדוֹל, שְׁלִיט חָזָק. בְּלָבוֹ הוּא מַחְפֵּשׁ אֶת הָאֱמֶת וְאֶת בּוֹרֵא עוֹלָם.
- ✿ הַקָּשָׁר שְׁלָהֶם: לְמִרּוֹת שְׁאֲנִטוֹנִינוֹס הָיָה קִיסָר רוֹמָא, הוּא אָהֵב אֶת רַבִּי וְרָצָה לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ דְבָרֵי תוֹרָה.

הַחֲלוֹם שֶׁל הַקִּיסָר

יום אחד, אנטונינוס שאל את רבי שאֵלָה חֲשׁוּבָה מֵאֵד.
הוא לא הסתפק בְּעֶשֶׂר שָׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. הוא רָצָה
זְכוּת רוּחָנִית לְנֶצַח!

* "רבי, האם תֹּאכִילֵנִי מִבֶּשֶׂר הַלּוֹיָתָן לְעֵתִיד לְבוֹא?"

* (הַלּוֹיָתָן הוּא סֶמֶל לְסִעׁוּדָה הַרוּחָנִית הַגְּדוֹלָה שֶׁהַשֵּׁם יָכִין
לְצִדִּיקִים בְּעוֹלָם הַבָּא)

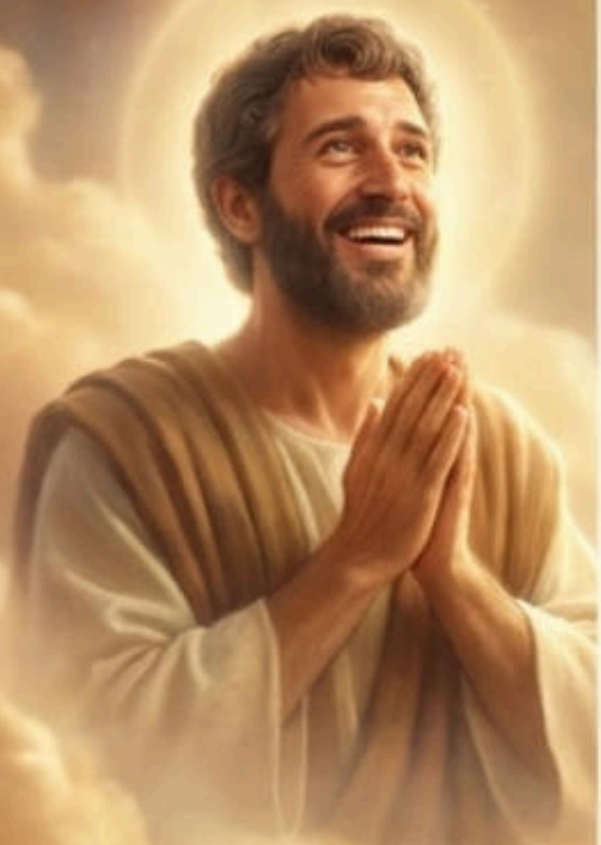
הַהִבְטָחָה וְהַאֲוֹר

רַבִּי רָאָה אֶת הָאֲמוּנָה בְּלִבּוֹ שֶׁל
אַנְטוֹנִינוֹס.

הוא יָדַע שֶׁהַשֵּׁם אוֹהֵב אֶת כָּל מִי
שֶׁבָּאֵמֶת מִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּלֵב טָהוֹר.

*'כֵּן!' עָנָה רַבִּי, 'אַתָּה תֹאכַל אֶתְנוּ
לְעֵתִיד לָבוֹא!'

* אַנְטוֹנִינוֹס שָׂמַח מְאֹד, אָבֵל אַז...
נִזְכָּר בְּמַשְׁהוֹ שִׁצַּר תַּעֲלוּמָה!

הַסְתִּירָה: מָה עִם קִרְבֵּן הַפֶּסַח?

אַנְטוֹנִינוּס הָיָה אָדָם חָכָם מְאֹד. הוּא פָּנָה לְרַבִּי בְּפִלְיָאָה:
*רַבִּי, הֲרִי מִקִּרְבֵּן הַפֶּסַח שְׁלָכְכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינְךָ נוֹתֵן לִי
לְטַעַם אֲפִלּוֹ קֶצֶת!"

* אִם כֵּן, אֵיךְ אַתָּה מַבְטִיחַ לִי סְעוּדָה גְּדוֹלָה כָּל כֵּן בְּעוֹלָם הַבָּא?"
* אֵיךְ יִתְכַּן שְׁלֹוֹיָתוֹ יֵשׁ לִי שְׁתַּפּוֹת, אֲבָל לַפֶּסַח לֹא?

מהו ההבדל?

סְעוּדַת הַלִּוּיָתָן (בְּעוֹלָם הַבָּא)	קָרְבַּן הַפֶּסַח (בְּעוֹלָם הַזֶּה)
מָתִי? לָעֶתִיד לְבוֹא	מָתִי? עַכְשָׁו, בְּלֵיל הַסֵּדֶר
מִי אוֹכֵל? צַדִּיקִים מְכַל הָעוֹלָם	מִי אוֹכֵל? רַק יְהוּדִים נִמְוָלִים
הַדְרִישָׁה: לֵב טָהוֹר וְאַמוּנָה	הַדְרִישָׁה: בְּרִית מִלָּה בַּגּוֹף

#התשובה שאין לשנותה

רבי לא התחמק. מי שאוהב את השם,
הולך על פי התורה בדיוק!

*רבי ענה בכנות: "מה אעשה לך?
הרי כתוב בתורה במפורש!"

*הפסוק בתורה אומר על קרבן
הפסח: "וְכָל עַרְלָל לֹא יֹאכַל בּוֹ"
(מי שלא נמול, פסול מלאכל).

*הלכה זו היא מהשם. אף אחד לא
יכול לשנות אותה, גם לא עבור חבר
חבר אהוב כמו הקיסר.

בְּמָה אֲנִי נוֹיָנוּס יְבַחֵר?

הַקִּיסָר הָיָה נִמְצָא בְּצִמַּת דְּרָכִים.
הוּא הָיָה צָרִיד לְקַבֵּל הַחֲלָטָה קְנֻשָׁה:

*הֵאֵם לְהַעֲלִיב שְׁלֹא נוֹתְנִים לוֹ
מִקְרָבוֹ הַפֶּסֶח?

*הֵאֵם לְהִסְתַּפֵּק רַק בְּהִבְטָחָה עַל
הָעוֹלָם הַבָּא וְלֹא לַעֲשׂוֹת כָּלוּם כָּעֵת?

*אוֹ שְׁמָא...

לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה קְנֻשָׁה וְאַמִּיץ כָּדִי
לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם מִמָּשׁ עַכְשָׁו?

מַעֲשֵׂה נֶפֶשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ

אֲנִטוֹנִינוֹס הֵבִין אֶת הָאֲמֶת: מִי
שֶׁבִּאֲמַת אוֹהֵב אֶת הַתּוֹרָה, מוֹכֵן
לְשֵׁלֶם עָלֶיהָ מִחִיר גָּדוֹל!

* הוּא לֹא דִבֵּר רַק בְּמַלְיָם. הוּא הֵלֵךְ
וּמָל אֶת עַצְמוֹ (עָשָׂה בְּרִית מִלָּה).

* קִיסָר רֹמָא הִחָזֵק, אָדוֹן חֲצִי
הָעוֹלָם, בָּחַר לְקַיֵּם אֶת אוֹת
הַבְּרִית שֶׁל אֲבִרָהּם אֲבִינוֹ!

* וְהַכֹּל כִּי לֹא יִהְיֶה שׁוֹם מִחֲסוֹם
בֵּינוֹ לְבֵין הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

"רַבִּי, רֵאֵה!"

אַחֲרֵי שְׁנַמּוֹל, חָזַר אַנטוֹנִינוֹס מִיד לְבֵיתוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנָּשִׂיא.

* בְּגֵאוֹה שְׁקָטָה, בַּעֲנוּה וּבְקִדְשָׁהּ, הוּא אָמַר שְׁתֵּי מְלִים:

* "רַבִּי, חֲמִי! (רַבִּי, רֵאֵה!) – הִנֵּה, נִמּוֹלְתִּי! תִּרְאֶה אֶת מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלִי.

* אַנטוֹנִינוֹס הוֹכִיחַ בְּגוֹפוֹ אֶת אֲהָבָתוֹ הָאֲמִתִּית לַהֵשֶׁם וּלְמַצּוּתָיו.

עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת - עֲנָוָה שֶׁל צַדִּיק

הַתְּגוּבָה שֶׁל רַבִּי הִיָּתָה פֶּלֶא! כְּשֶׁאֲנִטוֹנִינוּס
בִּקְשׁ מִמֶּנּוּ לִרְאוֹת אֶת בְּרִית הַמִּילָה, רַבִּי
עָנָה מִשְׁהוּ מִדֵּהִים:

* "אֲנִי, אֶפְלוּ בְּעֶצְמִי מֵעוֹלָם לֹא הִסְתַּכַּלְתִּי,
אֲזַ שְׂאֵבִיט בְּךָ?!"

* רַבִּי הָיָה כָּל כָּךְ קְדוֹשׁ וְצַנוּעַ, שֶׁעֵינָיו הִטָּהוּת
רָאוּ רַק דְּבַרִּי תוֹרָה.

* לְמִרּוֹת שֶׁלֹּא הִבִּיט, רַבִּי הִתְרַגֵּשׁ עַד עֶמֶק לְבוֹ
מִהַמַּעֲשֵׂה הָעֶצוּם שֶׁל יִדִּדּוֹ!

הסוד שמסתתר בסיפור...

חכמי התוספות (חכמים שלמדו בעיון את התלמוד), קראו את הסיפור הזה והבינו דבר אדיר:
"הדא אמרה - איגיר אנטונינוס!"

(מכאן אנו לומדים שאנטונינוס ממשי התגיר!).

הוא לא נשאר רק קיסר, אלא הפך לגר צדק קדוש שבחר בעם ישראל מתוך אהבה שלמה!

הוא: לא רק דבורים,
אלא מעשים!

מה אנחנו לומדים מאנטונינוס
הגדול על אהבת השם?

* אנטונינוס לא הסתפק בלחלם
על העולם הבא.

* הוא לא רק דבר על כמה הוא
אוהב את התורה.

* הוא קם ועשה מעשה קשה! הוא
את עצמו, כי אהבת אמת להשם
דורשת מאמץ בגוף ובלב.

אֲנַחְנוּ: כִּמָּה קל רק לְדַבֵּר...
"אִיךָ הַסִּפּוּר הַזֶּה קָשׁוּר אֵלֵינוּ כִּיּוֹם?"

* לִפְעָמִים מְאֹד קל לָנוּ לְדַבֵּר: "מִחָר אָנִי אֶתְפַּלֵּל
בְּכוֹנָה", "מִחָר אֶעֱזֹר בַּבַּיִת".

* אָבֵל כְּשֶׁמִּגִּיעַ הָרָגַע הָאֲמִתִּי – זֶה פֶּתְאוֹם
נִרְאָה לָנוּ קִשָּׁה, וְאֲנַחְנוּ מוֹוֹתָרִים.

* אָנוּ לְמִדִּים הַיּוֹם שֶׁהַקָּשָׁר לַהֵשֵׁם נִבְנָה דֶּרֶךְ
הַיָּדִים וְהָרָגָלִים שֶׁלָּנוּ – דֶּרֶךְ עֲשִׂיית
הַמַּצּוֹת וּמֵאֲמָץ אֲמִתִּי!

אַתָּה: הַמַּשְׁיָמָה שְׁלָךְ שְׁלָךְ לְהַיּוֹם!

הַשֵּׁם מַחֲכָה לְרֹאוֹת אֶת הָאֱהָבָה שְׁלָךְ
בְּמַעֲשִׂים, בְּדִיוק כָּמוֹ אַנטוֹנינוס.

* חֲשֹׁב עַל דָּבָר אֶחָד קָטָן שְׁאֵתָה יוֹדֵעַ
שְׁצָרִיךְ לְתַקֵּן אוֹ לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר טוֹב.

* (לְמַשָּׁל: לְבָרֶךְ בְּקוֹל רָם? לְסַדֵּר אֶת
הַחֶדֶר לְכָבוֹד אִמָּא בְּלִי שְׁתַּבַּקְשׁ?)

* אַל תַּבְטִיחַ - פָּנוּט תַּעֲשֶׂה!

* בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, הַמַּעֲשִׂים שְׁלָנוּ כָּאֵן יְבִיאוּ
לָנוּ אוֹר שֶׁל קִדְשָׁהּ, וְנִזְכָּה לְכָל הַטוֹב
שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא!

